

Memòria del Consell llegida pel secretari, Dr. Salvador Vives

Companys, qui sou vinguts de tot Catalunya per aportar una vegada més la vostra col·laboració valuosa a les tasques de la nostra estimada entitat: benvinguts sigueu.

El Consell us saluda coralment, que força desitjos n'estava de saludar-vos.

Vosaltres, que fa poc haveu estat reunits amb tots els companys dels diferents partits que representeu, veniu amarats de la fe i l'entusiasme que senten tots ells per l'obra del nostre Sindicat. Testimonis de fe i entusiasme que massa de tard en tard arriben al Consell, a causa dels deficients mitjans de relació que l'organització actual del Sindicat ens imposa.

El màxim testimoni és, indubtablement, aquesta Assemblea Ordinària de Delegats, on ens trobem tots plegats per traduir en acords els nostres projectes i per orientar-nos de l'esperit del Sindicat; esperit que després, durant un any, haurem de sostenir i propagar entre els nostres companys.

Després de set mesos de celebrada la darrera Assemblea, aquella Assemblea que tingué lloc quan tot just havia acabat la sèrie de contrarietats que tots sabeu, tenim el deure d'haver recobrat la serenitat necessària per perseverar en el camí de prosperitat que, malgrat tot, segueix el Sindicat de Metges de Catalunya.

El Consell pot fer aquesta afirmació sense vacillar. Aquesta afirmació l'evidencien les dades que signa aquesta Memòria.

A la creixença material del Sindicat, ben constatable, l'ha d'acompanyar, i tots tenim el deure de procurar-ho, una més gran creixença moral.

Es ben sabut que la temperatura moral de la col·lectivitat és la resultant de les valors morals de l'individu; vet-aquí, doncs, com amb la nostra conducta individual podem portar el Sindicat al lloc més alt a què podem aspirar.

Aquest lloc, que reclamem per la nostra volguda Associació, voldria en aquesta ocasió definir-lo exactament, escairar-lo i detallar-lo perquè arribés a gravar-se en la ment de tots. I voldria

també, que el desig d'assolir aquest lloc fos sempre despert i viu en nosaltres; essent en tot moment el desig, com un íntim mandat que guies tots els nostres actes.

Imagineu-vos amb mi, si us plau, un Sindicat de Metges de Catalunya despul·lat de tota norma o reglamentació, però ric de valors morals individuals i el veureu més fort, més ferm, més eficaç que mai.

No cregueu que això sigui un somni o una visió idealista. No malfieu dels altres i tingueu seguretats en vosaltres mateixos. No desconfieu del vostre esforç personal. Volgueu que l'ideal sigui una realitat, i ho serà.

Altrament, tots tenim, àdhuc sense proposar-nos-ho, un camp d'acció més o menys extens on el nostre procedir pot irradiar exemplaritat. Per tant, el nostre deure és de portar-nos de manera que l'exemplaritat es produeixi, i d'una manera molt especial aquest deure recau sobre vosaltres, Delegats que assistiu a aquesta Assemblea, que en aquest moment simbolitzeu i encarneu la representació de tots els companys del Sindicat.

A vosaltres, senyors Delegats, a vosaltres, en primer lloc, toca fer la tasca a què ens referim.

Amb serenitat, amb el cor net de tota preocupació, vegeu aquest bell espectacle de la nostra Assemblea i sapigueu-ne treure la gran ensenyança que enclou.

Mireu aquí reunida la més completa representació dels metges catalans. Quin esplet de vida representa!

Davant aquesta manifestació viva sols una lamentable depressió d'esperit pot portar alguns a fer afirmacions desencoratjadores.

Aixequen els esperits, esborreu d'una vegada per sempre tot rastre de pessimisme, que sols de vosaltres depèn que tot pugui ésser fet i a tot es pugui arribar.

Comenceu ara, en aquesta Assemblea. Poseu tot el seny, tot l'amor, tota la voluntat en les deliberacions que a l'instant començaran, i després de la nostra tasca d'avui, quan torneu als vostres